

[Rager.]

Følge deraf ogsaa fra dem, man virkelig maa have Lov at vente en Forstaaelse af de Muligheder, der aabnes ved denne Lov. Jeg vil derfor udtale Haabet om, at Erhvervene maa være opmærksomme paa Loven, og at de maa have Held til at fremkomme med egnede Objekter. Jeg kan i denne Forbindelse meget vel tilfræde, hvad det ærede Medlem Hr. Bouet udtalte angaaende den eventuelle Bistand, som kan faas fra Teknologisk Institut, men jeg vil dog sige, at det forekommer mig, at det maa blive Erhvervene, der ved Henvendelse til Teknologisk Institut maa faa de Tilskyndelser og den sagkyndige Underbygning af egne Ideer, som kan være nødvendig for paa heldig Maade at føre Lovforslaget ud i Livet.

Naar vi nu gennemfører Lovforslaget her, er det jo, som det vil fremgaa af Forhandlingerne, sammen med de Konservative, hvorimod Venstre, som det fremgik af det ærede Medlem Hr. Elgaards Tale, stiller sig modvillig. Naar det er lykkedes at opnaa en Overenskomst med de Konservative, tror jeg i øvrigt, at det i ikke ringe Grad skyldes Ordføreren, der i Dag talte for dette Parti, det ærede Medlem Hr. Bouet, der har interesseret sig for og gjort et godt Arbejde for at faa dette Lovforslag gennemført her i Rigsdagen. Men naar vi vender os til Venstre, træffer vi jo en helt anden Indstilling, og det forekommer mig, at der er Grund til at beklage dette. Det, som gik igennem det ærede Medlem Hr. Elgaards Tale, var efter mit Skøn en Frygt for at slaa ind paa nye Baner. Men naar man virkelig vil et Maal, saa maa man ogsaa ville Midlerne, og selv om disse som i dette Forslag ikke ligger lige for, og selv om jeg ikke skal benægte, at der kan være store Vanskeligheder, og at det kan kræve omhyggelige Undersøgelser, selv om jeg maa indrømme, at der nødvendig maa gribes fejl, saa er Situationen paa Arbejdsmarkedet stadig en saadan, at man ikke af Angst har Lov at forkaste de Muligheder, der bydes.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard sagde, at man jo maatte passe paa, at der ikke gennem dette Forslag ydes saadanne Landbrugstilskud, at man derigennem kunde komme ind paa at give, hvad der kunde udlægges som skjulte Eksportpræmier, og jeg deler fuldkommen det ærede Medlems Anskuelse paa dette Omraade. Men man føler sig ganske beroliget paa dette Punkt, naar man læser Socialministeriets Skrivelse

af 18. Marts 1935 til Udvalget, hvori der udtrykkelig staaer, at Tilskud til Fremme af Eksporten bør kun ydes med Udenrigsministerens Tilslutning, for dette vil selvfølgelig sige, at man er opmærksom paa, at ethvert Tilskud til Produktion til Eksport skal godkendes af Udenrigsministeriet, som altsaa vil komme til at udtale sig om, hvorvidt det kan ske, uden at det handelspolitisk kommer os til Skade. Der er altsaa taget Hensyn til dette Spørgsmaal.

Der er i de foreslaaede Ændringer en enkelt, jeg finder Anledning til at gøre opmærksom paa, nemlig Ændringsforslag Nr. 4 om at føje et nyt Stykke til § 3. Herefter skal Rigsdagen nedsætte et Udvalg paa 8 Medlemmer, der skal følge de i Henhold til denne Lov indkomne Sager. Jeg finder, det er meget vel anbragt, at man ved en saadan Rammelov giver de politiske Faktorer, som er med til at gennemføre Loven, en Mulighed for at følge den, og ikke mindst vil det være af stor Betydning, at Partiet Venstre, som ikke vil være med til at gennemføre Loven, faar Lejlighed til i dette Udvalg at følge Lovens Anvendelse. Jeg haaber paa, ja, jeg tvivler ikke om, at Partiets Erfaringer i Udvalget maa blive saaledes, at man, naar Loven engang igen kommer til Behandling i Rigsdagen, vil støtte den. Men jeg nævner dette Punkt ogsaa af den Grund, at jeg ved, at et af de Spørgsmaal, der stadig af Offentligheden følges med Interesse, er Rigsdagens Griben om sig ud over det rent lovgivningsmæssige. Jeg vil betegne den Modstand, der er mod dette, som i de fleste Tilfælde fremkaldt af overdreven Hysteri. For mig er det kun naturligt og rigtigt, at Rigsdagen, naar den skal lovgive paa et nyt Omraade, faar Lejlighed til, som Regel jo gennem dem, der har været Ordførere for Partierne, at følge Virkningerne af den paagældende Lovgivning, og jeg kan kun opfatte det som Udslag af Pligtfølelse hos Rigsdagens Medlemmer, naar de paatager sig Arbejde af denne Art. Jeg har villet sige dette, fordi man formentlig om nogen Tid vil træffe det Udvalg, der her bliver nedsat, paa de Lister, som en ukritisk Offentlighed eller en Offentlighed, der tilsigter en Agitation i en bestemt Retning, opstiller over efter dens Mening overflødige Rigsdagsudvalg, hvorved Rigsdagen paatager sig en Magt, som egentlig ikke tilkommer den. Jeg skal anbefale at stemme for de af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag og at stemme for Lovforslaget ved tredje Behandling.